ОСТАННІ НОВИНИ
17:25 «Закупівля автобусів для Вінниці стане нашою виграною у росії битвою», — польський волонтер Томаш Ссак Сікора
17:15 Чи повернуться в Україну графіки відключень світла: три сценарії на літо
17:05 Як швидко вивести жир з одягу: п'ять перевірених засобів, що рятують речі
16:42 Дрони рознесли «Таманьнафтогаз»: знищено резервуари з паливом та ППО росії
16:40 Без покарань і бюрократії: як військовим із СЗЧ повернутися до війська через «Армія+»
16:24 Дефіцит та зростання цін: що відбувається в росії з пальним
16:15 Відрізані від світу, виїхати неможливо: в Олешках залишилися діти, окупанти

25 РОКІВ ПОТОМУ

«Мені сказали: зайвих дітей треба видалити. Двох. А краще трьох», — попри поради лікарів, подружжя з Прикарпаття зважилось народити четверню

6:15 — 19 вересня 2021

Лариса КРУПІНА, «ФАКТИ»

Наступного року «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. За цей час на сторінках нашого видання публікувалося безліч історій — про долі людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв цих публікацій.

…"У вас, шановна, не трійня навіть, а більше", — здивовано констатувала лікарка на УЗД. *«Наскільки більше?»* — схвильовано перепитала Оксана. — *«Не переживайте, усього плюс один».*

Надворі стояв 2007 рік. Тільки подружжя Кучирин отямилося від звістки, що матимуть трійко хлопців, аж раптом невідь звідки намітилось ще одне дитинча.

«Воно просто сховалося за іншими ембріонами, — пояснили ошелешеній від радості та водночас бентеги Оксані. — *А от стать четвертого важко поки визначити».*

«Може, краще сироту взяти?»

— *Чайлдфрі — це не про нас,* — говорить **жителька села Печеніжин Коломийського району Івано-Франківської області 54-річна Оксана Кучирин**. — *Дітей з чоловіком Василем хотіли, відколи побралися. Усі 17 років. Та вони десь забарилися. Врешті-решт я стала паломничати по святих місцях. Також повзла на голих колінах по стежині на Анниній горі* (на цій місцині біля міста Вашківці Черновицької області розташований жіночий монастир. — **Ред**.), *вимолюючи у Бога дітей.*

Саме після цього черговий лікар, до якого ми звернулися, знайшов причину безпліддя. Вона була жахливо простою, хоча до яких тільки припущень не вдавалися лікарі, намагаючись зрозуміти, чому у двох здорових людей не з'являються діти. Причина була пов'язана з однією медичною діагностично-лікувальною процедурою, після якої у жінок трапляються ускладнення. І лише через багато років на це звернули увагу.

Помилка легко виправлялася. Та в Прикарпатському центрі репродукції людини, куди я звернулася по допомогу, мені повідомили, що, на жаль, хоча причину й усунуто, втрачено час. І в такому віці я можу завагітніти лише за допомогою репродуктивних допоміжних технологій, які мені нададуть за державною програмою, оскільки я підходжу за віком та іншими параметрами. Проте не було жодних гарантій, що завагітнію. Адже чимало жінок вдавалися до цієї процедури по кілька разів.

Одна з подруг бідкалася, що раптом нічого не вийде і це стане для мене трагедією. «Може, краще сироту взяти?» — міркувала вона. Я думала про це. Та все ніяк не наважувалася. А раптом ти виростиш цю дитинку, усю душу вкладеш, а вона потім почне шукати рідну матір, чи рідна матір — її. І ти все втратиш. Я вирішила спочатку спробувати народити своїх. Було якесь чи то передбачення, чи то усвідомлення, що все має вийти.

Лікарі підсадили чотири ембріони. Щоб було напевне. «Хоч би один зачепився». Та «вчепилися» усі! Коли виявилося, що дітей буде не трійко, а четверо, медики наполохалися. По-перше, виникала загроза передчасних пологів. А найстрашніше, що у такій кількості малюки заважали б розвиватися одне одному і могли народитися зі значними вадами розвитку. Медики казали: «Щоб цьому запобігти, зайвих дітей треба видалити. Двох. А краще трьох. Щоб дати шанс народитися здоровому хоч комусь. Так буде гуманніше». «А для мене ніхто з них не зайвий, — опиралася я. — Тим більше, що ми з чоловіком завжди були проти абортів».

Вперше про багатодітну сім'ю Кучирин «ФАКТИ» розповіли в листопаді 2007 року

Однак прикарпатські лікарі наполягали на редукції ембріонів.

— Як же вони визначали, кого саме «видаляти»? — запитую в Оксани.

— *Першими кандидатами були однояйцеві близнюки-хлопчики.* (Крім них мама ще виношувала двійняток хлопчика та дівчинку. — **Авт**.) *Говорили зі мною жорстко: «Обирай: народиш одного, але здорового, або чотирьох хворих. І ще невідомо, чи вони виживуть». Направили до столичної клініки «Надія», де повинні були зробити цю операцію. Їхала туди як на ешафот. Молила Бога, щоб допоміг ухвалити правильне рішення. Я хотіла залишити всіх. Але всі вони могли не вижити. Залишати одного? Але тоді свідомо дати вбити трьох. Не дай боже комусь стати перед таким вибором.*

А мене уже кладуть на стіл, запитують, як сприймаю наркоз. Руки-ноги похололи. З останніх сил опираюсь: «На редукцію не дамся!» Чекаю як вироку, що скаже ще доктор, який має робити операцію. Прийшов відомий лікар-гінеколог Віктор Веселовський. Оглянув мене. Це було як останні хвилини перед стратою… І раптом каже: «Я не буду нічого робити. Дітки лежать одне за одним. Як лапи у ялинки, захищаючи одне одного. І дістати когось, не пошкодивши іншого, неможливо». Та й термін для проведення редукції був трохи більшим. Адже я тягнула до останнього, не наважуючись на цей крок.

Я почала плакати. Цілувати доктору руки. «Дякую! Дякую, що ви цього не стали робити!» Потім він наздогнав мене у коридорі. «Не переживайте, — каже. — У вас все буде добре». Івано-франківські лікарі все одно вважали, що загроза існує, і порадили звернутися для редукції до іншої клініки. Та я вже нікого не слухала.

І хоча вагітність Оксана переносила легко, з Прикарпаття її направили до Київського центру репродуктивної та перинатальної медицини, щоб вона перебувала під наглядом у столиці. На терміні 28 тижнів, як те й прогнозували лікарі, якщо залишаться усі ембріони, у неї почалися передчасні пологи.

Як згадував **головний акушер-гінеколог Міністерства охорони здоров'я України директор Київського центру репродуктивної та перинатальної медицини професор В'ячеслав Камінський**, було організовано чотири бригади дитячих реаніматологів, чотири реанімобілі. До народження четверні готувалися понад сто фахівців системи охорони здоров'я. Породіллі робили кесарів розтин за технологією, яка гарантувала максимально обережне вилучення немовлят з лона матері. Дітки були усі до півтора кілограма: мінімальна вага — 1080 грамів, максимальна — 1390.

— *Коли отямилася після наркозу, малечу вже забрали,* — пригадує Оксана. — *Від хвилювання голос пропав. Тоді стала малювати у повітрі людинку: тулуб, головка, ручки, ніжки… Мовляв, як дітки? Анестезіолог заспокоїв, що діти усі живі, та, оскільки недоношені, в реанімації. А я, не вірячи, що вже стала мамою, все малювала і малювала у повітрі дитинку, «перепитуючи» знову і знов.*

«Вони можуть не чути, не говорити, не ходити», — попереджали лікарі"

Якось чоловік Оксани, місцевий підприємець Василь Кучирин, повертаючись з Києва, де брав участь у Помаранчевій революції, потрапив в аварію та дивом вижив. Це трапилося на Іоанна Богослова. Таким чином один з хлопчиків з двійнят отримав ім'я Івасик. Двох синочків — однояйцевих близнюків назвали Васильком (на честь тата) та Миколкою (на честь святого Миколая). Дівчинка-двійняшка отримала ім'я Даринка.

Дітей виходжували спочатку у відділенні інтенсивної терапії новонароджених Київської дитячої лікарні № 1, потім — в «Охматдиті».

— *За три з половиною місяці лікування, а саме стільки діти ще мали знаходитись в животику у мами, ми мало не посивіли,* — згадує **59-річний Василь Кучирин, тато четвірні**. — *Недоношені малюки часто мають ДЦП, вади психічного розвитку. «Вони можуть не чути, не говорити, не ходити», — попереджали лікарі. Й додали: «Всім вашим малюкам загрожує сліпота». Однояйцевим близнюкам Васильку і Миколці поставили діагноз ретинопатія недоношених і зробили лазерну корекцію зору. Проте діти потроху вирівнялися, і нас виписали додому.*

Ми винайняли чотирьох нянь за власний кошт. Лікарі, масажисти, водні процедури. Щоб діти їли усе без хімії, я побудував у дворі теплицю. Коли малечі мав виповнитися рік, невропатолог їх оглянув і сказав: «Можете не боятися. З цієї ситуації вони вийшли. Діти розвиваються нормально». Які ми були щасливі!

Коли малечі виповнився рік, сусідка подарувала хлопчикам вишиванки, а Даринці мама вишила сама. На руках у тата Вася (зліва) і Коля, у мами — Іванко та Даринка

— Як ви їх розрізняли? — запитую у Оксани.

— *Спочатку так: у близнюків-хлопців більш смаглява шкіра. Рідних та друзів вчили: спочатку виокремлюємо Миколку, він мордатіший, а потім, методом виключення, визначаємо інших дітей. Коли пішли до школи, для кращої ідентифікації Іванку вистригла за вушком дві смужечки, Васильку — змійку, Миколці — ромбики. Та вчителька потім зізналася, що то не допомогло. І вона навчилася розрізняти дітей лише тоді, коли у Василька випали передні зуби! Зараз їх зовсім легко розрізнити. Вася і Коля дрібніші. Іванко буде мати кремезну статуру, як і тато. Даруся вища за хлопців. Поки що.*

Діти виросли дуже дружними. Не дай боже, якась дитина зайде до них у гості і образить когось. Відсіч буде від чотирьох. Банда! Коли сварила когось одного з малюків, «банда» ставала поруч і мені докоряла за мою суворість: «Мамо, ню-ню!»

Тут діткам три з половиною рочки

— Хто очолює «банду»?

— *Лідер у нас Даруся. З дитинства приватизувала маму і всіх братів розганяла, коли до мене приходили і дивилися жалісно, щоб на ручки взяла. Була їх іграшковою машинкою і кричала: «Геть!» Зараз поспокійнішала. Хоча й дуже активна, бойова. Вона дуже самостійна. Наполеглива. З ухилясами, але дійде своєї мети. Має гарний смак. Одного разу, коли треба було терміново одягтись на якесь свято, поїхала з братиком до Коломиї (тато дав їй гроші), вибрала сама такий наряд, що я порадила: «Як вона гарно все поєднала! Ото модниця росте!» Вивчає гру на фортепіано в музичній школі. Збираюсь віддати її на танці. Ревнива. Дуже вимагає уваги, любові і коштів.* (Сміється.)

Даруся вчиться грати на піаніно

Васюша і Колюня, близнюки, нерозлийвода. Брат з двійні Івась до них звертається, називаючи одним ім'ям: КоляВася. У них особливий зв'язок. Як один захворіє і я його лишаю вдома, другий каже: «Як я у школі буду без тебе?» Вони дуже гарно малюють. В тому числі і шаржі. У них є скульпторський хист. У дитинстві пластилін у нас вдома був тоннами. І такий, і сякий… Я навчилася розбиратися, котрий добрий, котрий не смердить нафтою… Ліпили фантастичні чудернацькі фігури. Але вони не хочуть йти до «художки». Кажуть, що малюють і ліплять для себе.

Ванюша у нас любить читати. Він дуже добра співчутлива дитина. КоляВася більш принципові, Іванко більш м'який. Завжди прийде вранці: «Мамо, як тобі спалося? Мамо, я тобі скажу найголовніші слова…» Вони всі прибігають щось побажати гарне вранці. Та іноді кажуть: «Мама у нас двояка. Вона так нас любить. А іноді так кричить!» (Сміється.) *Іванко у нас ще й найбільший господар. Знає, що де знаходиться у стайні. І курчатам їсти-пити дасть, і свиням… Діти самостійні. Можуть зварити худобі їжу і нагодувати. Прибирають подвір'я, ходять з татом в ліс по дрова. У нас же газове опалення. Газ дорогий, а ліс, сухе дерево — ось воно…*

Четверняшки Кучирин пішли в перший клас

Нещодавно допомагали мені — я натиснула і наконсервувала 80 літрів соку. Вчора з дітьми зібрали більше тонни картоплі. Частина картопельки для свиней. Якщо інший корм, свиня виходить «золота». Маємо козу. Є кури. Нещодавно діти збирали яблуко-падалку, здали на переробку, заробили собі 100 гривень кишенькових грошей.

Діти весь час у праці. Відрами збирають слимаків — по 10—15 відер за вечір. Ми хімією не користуємось. В нас три городи. Три теплички з помідорами та огірками. Інакше не проживеш. У нас на Франківщині роботи немає. Бізнес упав. Люди не мають грошей. Або за кордоном працюєш, або на хазяйстві вдома, або не маєш нічого. Наш тато теж паралельно зі своєю роботою займається сільським господарством. Купив нещодавно маленький трактор…

Оксана з дітками

— Діти не тікають від домашньої праці?

— *Звичайно, вони бачать, що інші дітки на велосипедах, а вони у праці, хоч велосипеди у них також є. «Що ж, — кажу, — дітки, таке життя. За нами ніхто не стоїть. Наші з татом батьки повмирали. Маємо самі клопотатися про себе. Ми не можемо вас кинути, виїхати за кордон працювати. Тому будемо працювати тут. Щоб було і на хліб, і до хліба». «Ну, добре, — сказали одного разу Вася з Колею. — Ми зараз попрацюємо, а потім виростемо і побудуємо собі хати. Тільки без городу!»*

Мені подобається, що вони вже можуть розпоряджатися грошима. Коли йдуть до магазину, запитують: «Мамо, а який у нас бюджет на сьогодні?» Вони знають, скільки витрачаємо на опалення, на інші потреби. Не вередують, не вибивають з батьків гроші.

Діти ростуть чемними, добрими і в усьому допомагають батькам. Зліва направо — Іванко, Вася, Коля, Даринка

— Ви вимогливі щодо оцінок?

— *Діти — тверді хорошисти. Знаючи, які були прогнози, вважаю, що це майже Нобелівська премія. Я за фахом вчителька молодших класів. Домашні завдання у нас виконані завжди. Якщо вчимо математику, а дітям щось не зрозуміло, сиджу з кожним по годині. Я не вимагаю у них оцінок заради оцінок. Головне, щоб були здоровими і виросли гарними людьми.*

З першого по четвертий клас діти ходили до школи в Печеніжині, далі я стала возити їх до Коломиї, це 12 кілометрів від нас, в ліцей № 9. Він мені подобається. Є шкільна форма, заборонені телефони на уроці, дисципліна. Сильні вчителі. Там чотири напрями. Діти обрали економічно-географічний напрям. Зараз вони пішли у восьмий клас. Возимо їх окремо до Коломиї на англійську.

— Іноді близнюкам і двійнятам так добре, що вони нікого не пускають у свій світ. Ні друзів, ні навіть батьків.

— *Друзів у них багато. А батьки для них — найліпші друзі. Вони діляться зі мною усім. Все мені розказують. Довіряють.*

— Держава допомогла вам з житлом, як обіцяла?

— *Облдміністрація виділила гроші на купівлю житла. Ми придбали у Коломиї квартиру. Згодом продали й купили у Печеніжині добротний особняк. Хата велика. Можуть проживати дві сім'ї.*

— Як же ви відпочиваєте? І чи відпочиваєте, Оксано?

— *Біля дванадцятої ночі, коли вже всі полягали, можу взяти якогось журналу, попити чайок. Це якщо є сили і не працювала у ресторані. Роботу за фахом знайти не можу і іноді у ресторані на підробітках. Ще можемо відпочити з кумою з Києва Галею Панковою. Спочатку вона приходила в Києві до мене у лікарню як волонтер, згодом стала хресною нашим дітям. Коли Галя приїжджає до нас у гості, можемо «покарати» нашого тата: лишити на нього шістьох дітей, моїх четверо і її двоє, і піти гуляти або з'їздити в театр.*

Росіянка за походженням, Галя так полюбила наш край, що свого сина назвала «типовим російським ім'ям» Орест (сміється). До речі, і мої діти, і Орест народилися в один день, 26 листопада!

— Вам колись було страшно?

— *Рік тому. Були з чоловіком у похресника на весіллі. І захворіли на коронавірус. Василь перехворів легко. Я ледь вижила. Ще місяць потому спала при світлі, хвороба вдарила на психіку, були панічні атаки, хотілося кудись тікати.*

Коли захворіла, заборонила дітям заходити до кімнати. Тато з дітьми були самі на хазяйстві. Впоралися. Але хоч забороняла, вранці малі шкреблися біля дверей і казали: «Мамо, не помирай!», «Матусю, одужуй. Ти нам потрібна». Записочки передавали через тата, малюночки. Ось одна з них: «Матусю, дякуємо, що ти завжди з нами, що ти поруч і підтримуєш нас. Дякуємо за щирість і тепло, за допомогу з домашкою і за все добре, що робиш для нас. Любимо. Від твоїх „тошнотиків“ Цьом».

Страшно їх було не побачити. Не обійняти. Заради цього я поклялася вижити, подолати цю жахливу хворобу. І вижила…

Фото з сімейного альбому

Читайте нас у Facebook

8369

Побачили помилку? Виділіть її та натисніть CTRL+Enter

До змісту спецтеми

Друкована версія   Лист редакторові   Поскаржитися

Поділитися 0   Поділитися   Твітнути

ПОПУЛЯРНЕ
1 Батько лишив Грушевському стільки грошей, що той побудував шестиповерховий будинок і училище: вийшла книга про українську інтелігенцію початку ХХ століття — 30 травня 2026 12:24
2 «Мене називають стервою»: суддя, яка працювала на фсб, отримала 15 років ув'язнення за держзраду в умовах воєнного часу — 6 червня 2026 16:50
3 «Наше завдання — померти у вертикальному положенні й без памперса»: 70-річний інструктор ЛФК про боротьбу з поганою генетикою та грижами — 7 червня 2026 12:25
4 Вбивця мав з собою два зображення Петлюри, але спитав: «Ви Петлюра?» — і після ствердної відповіді почав стріляти: 100 років тому загинув лідер УНР — 25 травня 2026 12:25
5 «Ми заходили на позиції, які знищувалися в нуль»: зірка «Ти — космос» Володимир Кравчук про роки на фронті — 28 травня 2026 12:24
* Рейтинг формується за останні 7 днів

Погода 13.06.26, вдень sinoptik
Київ +20° вологість: 48% тиск: 745 мм вітер: 4 м/с, Північно-західний
Погода на 10 днів від sinoptik.ua

БІЛЬШЕ У РОЗДІЛІ
«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою — 29 січня 2022 06:20
Мене називали гуманоїдом, — українська топмодель з фантастично великими очима Маша Тельна розповіла про пережите — 27 серпня 2021 14:24
«Як ти живеш у світі скелетів з нутрощами?»: Вікторія Чабаненко, яка бачить людину наскрізь, розповіла про роботу діагностом — 15 серпня 2021 06:20
«Після того як отримала новий ніс, мене тільки й запитували: «Ну шо, мужик є?» — 4 липня 2021 14:21
«Дев'ять років тому я думала, що життя закінчене»: що сталося з героїнею «ФАКТІВ» Машою Куліковською, якій невідомий благодійник подарував будинок — 13 червня 2021 06:54

ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ
Українська балістика на підході: коли можливі удари по москві
«Закупівля автобусів для Вінниці стане нашою виграною у росії битвою», — польський волонтер Томаш Ссак Сікора
Овнам — «Блазень» і трохи спонтанності, Левам — «Сонце» та приємні враження: Таро-прогноз на 13 червня
Вівсянка чи яйця: експерти назвали найкращий сніданок для здоров'я

Новини партнерів

Мапа сайту
Новини, Україна, Політика, Гроші, Події
Світ, Пряма лінія, Блоги, Спорт, Футбол
Культура, Шоу-бізнес, Фігурка дня, Суспільство, Стиль життя
Книга рецептів, Люди та звірі, Життєві історії, 25 років потому
Історія сучасності, Наука та технології, Клуб споживачів, Запитайте у Фактів

Реклама | Передплата | Контакти | Привітання і співчуття | Правила користування сайтом fakty.ua

© 1997—2026 «Факти та коментарі®»
Усі права на матеріали сайту охороняються у відповідності до законодавства України.
Матеріали під рубриками «На правах реклами», «Реклама», а також позначені символом Р публікуються у якості реклами та мають інформаційно-комерційний характер.